

[Aksel Jensen.]
et helt andet Udseende, end den i Virkeligheden har, derfor glemte det ærede Medlem at citere Over-Skyldraadets Formands Slutningsbemærkninger. Den første Del af Over-Skyldraadets Formands Erklæring er en Udtalelse om, at han er *overbevist* om, at det ærede Medlem har refereret rigtigt d. s. v., men han slutter med positivt at sige:

„Men jeg er ganske uenig med ham i de Slutninger, han har draget, særlig om, at Ministeren har villet udøve Paatryk paa Over-Skyldraadets Formand.“
(Lundberg: Hvad kommer det Sagen ved?).
Det kommer netop Sagen ved; det er det, det ærede Medlem gerne vil søge at komme udenom, men det nytter ikke, at det ærede Medlem vil holde sig til den første Del angaaende Over-Skyldraadets Formands Udtalelse om sin Overbevisning, Over-Skyldraadets Formand har jo ikke hørt, hvad det ærede Medlem har udtalt sig om.

Maa jeg saa blot til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sige, at der foreligger ganske vist en Erklæring fra Over-Skyldraadets Formand af den 6. December, men det, jeg her læste op, er af den 7. December, og det er en bestemt Afstandtagen fra, at man har søgt at øve noget Paatryk paa Over-Skyldraadets.

Holstein: Jeg har udtalt, at, saa vidt mig bekendt, var der Uenighed i Højesteret om Lensafsløsningslovens Grundlovsmæssighed — Landsretten havde, som bekendt, kendt den grundlovsstridig. Jeg føler mig hverken parlamentarisk eller personlig moralsk berettiget eller forpligtet til at meddele det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, hvorfra jeg har denne Opfattelse.

Endelig skal jeg tilføje til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at jeg er ganske klar paa, levende klar paa, i hvilken Tid jeg lever; men deraf følger ikke, at jeg mener, at den Tid i alle Forhold er præget af Fornuft og Retsind, og jeg mener navnlig ikke, den har været det paa det Omraade, vi her behandler. Jeg tror, at den Lensafsløsningslov, vi har faaet, der er langt radikalere end socialdemokratiske Regeringers Lensafsløsningslov i Preussen og Bayern, er af en saadan Art, at selv en

varmhjertet og rødmosses Kommunist maatte kunne rødme af Skam, hvis han overhovedet havde Skam i Livet.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard henviste til Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat i Finansudvalget om dette Forhold. Jeg mener, at disse Udtalelser baade var klare og rigtige. Saa vidt jeg forstod det, har den højtærede Landbrugsminister udtalt, at han personlig maatte være af den Mening, at den foretagne Vurdering var rigtig. Han føjede til: Men jeg kan naturligvis ikke se bort fra, at der foreligger en Højesteretsdom, som siger, at det Tal, hvortil man er kommet, er — den siger det ikke rent ud, men siger: maa antages at ligge for lavt, idet den paagældende Højesteretsdom jo siger, at der skal foretages en ny Vurdering. Jeg vil da gerne spørge: Hvad Mening skulde der være i en ny Vurdering, hvis ikke man kom til et andet Resultat? Det forekommer mig altsaa, at Ministeren har handlet fuldkommen rigtigt netop ved at understrege: Vel har jeg en personlig Mening, men naturligvis maa jeg som Minister bøje mig for Højesterets Dom i en saadan Sag.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen mente nu, at det ikke var nogen Undsætning, han kom med, og at en saadan ikke behøvedes. Det har nu ikke noget særlig troværdigt over sig, en saadan Erklæring; det maa jeg paa Forhaand sige. Jeg er glad for, at vi nu har faaet konstateret, at Over-Skyldraadets Formand var tilkaldt. Om han var tilkaldt af Statsministeren eller Finansministeren til et Møde, hvor baade de to højtærede Ministre og Justitsministeren var til Stede, det er for mig et underordnet Spørgsmaal. Til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vil jeg sige, at det var ikke noget, Over-Skyldraadets Formand havde hørt; men det var noget, som jeg havde meddelt i et Interview med „Social-Demokraten“; det er vist noget ganske andet. Først den 6. December udtaler Professoren med Hensyn til mine Udtalelser — om, at Statsministeren havde udtalt Ønske om, at Statens Sagfører, Højesteretsagfører Kemp, skulde ændre Signaler i den nye Sag —, at der